

kastet Rogn, gaar den ud paa dybere Vand, 6—10 Favne, og kommer ind henad Efteraaret, følgende Silbestimerne, men staar atter tilføs med disse hen ad Jul og vender saa ikke tilbage før Legetiden næste Foraar.

Hvidlingen (*Gadus morlangus*) forholder sig, forsaavidt dens Udvikling er kjendt, som Lørstien, men voyer maaste nok langsommere, efter som smaa Hvidlinger paa en 3—4" fanges i Mai Maaned inde paa Grundene paa lavt Vand.

Kulleren (*Gadus Oglefinus*) kaster sin Rogn i Vandets Overflade ligesom Lørstien, men dens Udviklingsgang er ikke forfulgt saa nøie som hins, saa at man til enhver Tid har forfulgt Ungens Opholdssted og Levemaade; men saameget veed man dog, at Kulleren i Regelen holder sig mere sjernt fra Land baade i ældre og yngre Alder, idet den paa Grund af, at Muslinger danne en væsentlig Del af dens Føde og da navnlig de mere paa dybt Vand og blød Bund levende *Maetra* og *Tellina* arter, ikke behøver at søge ind under Land, efterat den har opgivet Livet i de øverste Vandlag. Kullerfiskeriet er imidlertid kun af underordnet Betydning, saasnart man kommer ind i Belterne og Drefundet.

Fladfiskene (Røbspætter, Strubber, Sletter, Pig- og Slethvarrer) forholde sig ligesom Lørstien i Henseende til Rognkastningen, der finder Sted om Foraaret paa den samme Tid som hins, og Rognen holder sig ogsaa flydende i Vandets Overflade ligesom Ungen i den første Del af sit Liv holder sig til de øvre Vandlag, indtil Kroppen har faaet sin eiendommelige Størrelse. Efter den Tid holder den sig til Bunden, først (allerede i Juni) tæt under Land paa fladt Vand, ofte lige i Strandkanten, naar Vandet gjenmemvarmes af Solen, hvor det da er almindeligt at fange dem i Rusler eller med Ræsker. De mindste, man faar paa denne Maade, ere knap 4" lange og vandklare, i det Hele høist skrøbelige Skabninger, eftersom deres flade og tynde Krop gjøre dem forholdsvis langt svagere end en trind Unge af samme Størrelse af hvilkensomhelst anden Fisk, og den Bestyrtelse, som en mere udviklet Fladfisk finder ved at grave sig ned i Sandet, er negtet Ungen i dette Stadium, eftersom den mangler Kraft til at bevæge de i Forhold til dens egen Størrelse store Sandkorn. Efterhaanden som Ungen voyer, trækker den, samtidig med at Vandet bliver koldere, længere ud tilføs, men holder sig dog hele det første Aar inde paa Grundene, og først om Sommeren det andet Aar gaa de, naar de ældre, som have været oppe paa Grunden i Legetiden, trække ud, sammen med disse ud paa Dybet 0: 8—14 Favne, hvor Bunden frembyder en tilstrækkelig Mængde Føde, som væsentlig bestaar af toskallede Bløddyr (*Tellina* og *Maetra*).

De i det Foregaaende kort omtalte Fiske ere væsentlig Standfiske, som ialtsald i vore Farvande og paa saa Undtagelser nær (Kuller, Slesflynder) foretage sig meget smaa Reiser fra Dybet op paa Grundenes i Foraarsiden forholdsvis varme Vand, for atter efter Rognkastningen at vende tilbage til Dybet. Underledes forholder det sig med de to følgende Arter Makrel og Hornfisk. Disse staa, idetmindste indenfor Stagen, om Vinteren i Kattegattets dybere Dele, hvorfra de om Foraaret stige op imod Kysterne og vise sig derfor samtidig paa alle Punkter af Kattegatkysterne fra Stagen til Selgenæs, Næsnaes og Kullen. Men medens den sydste Røst forhindrer en videre Fremtrængning imod Vest, benytte de mod Syd vandrende Stimer sig af den fri Passage igjennem Sundet og Belterne og vandre efter Rognkastningen op i Østersøen, hvor de forblive til om Efteraaret, da de atter vende tilbage til Kattegattet. Følgen af disse Forhold er, at, medens de staa hele Sommeren under den jydsk Røst og under Nordlandet af Sams vise de sig kun to Gange om Aaret en kort Tid, c 14 Dage, paa Kysterne af Beltet og Sundet. Om Foraaret (i Mai) gaa de saa langt ind imod Land, at de fanges i Bundgarrene og kaste da deres Rogn, der flyder som Lørstens, paa nogle faa Favne Vand; om Efteraaret, naar de vende tilbage (i August), staa de ogsaa ind over Grundene og fanges i Garn, fortøjede til en Sten, men drivende i Overfladen. Hvorledes Makrelungen forholder sig efter Udlækningen, vides ikke; men Stimerne af de yngeløyttige Makreler efterfølges altid af Stimer af mindre Fiske og disse atter af Stimer af endnu mindre Fiske indtil af en 5½—6 Tommers Størrelse, hvilke imidlertid maa anses for et Aar gamle. Hornfiskeynglen er derimod meget almindelig fra Begyndelsen af Juni i flade og lune Bugter med Plantevæxt, hvor de færdes i store Stimer, men kunne naturligvis med Lethed rives bort af Strømmen og af den Grund ogsaa findes længere tilføs.

Den vigtigste Fisk for vore Fiskerier, Silheden, omslutter i sig to Varieteter, af hvilke den ene, Vaarsilden, i alle sine Forhold forholder sig som Lørstien, idet den er vaarlegende og en Standfisk, der ikke vandrer videre omkring, men Aaret rundt staar inde paa Grundene; den anden Form, Østfilden, er derimod en Drækfisk, der forholder sig som Makrel og Hornfisk, idet den fra Kattegattet eller Østersøens vestlige Bassin trækker om Efteraaret i Aug. og Sept. op i Sundet og Belterne, for ved Midsdagsstider at kaste Rognen paa saagodt som alle de lavere Grunde og Flak med Sandbund. Begge Former stemme overens deri, at Rognen i Modsatning til alle de andre tidligere omtalte Former ikke driver, men afsættes paa selve Bunden, hvor den ved en, hvert enkelt Rogn-